

Sygn. akt I Ns 732/15

POSTANOWIENIE

Dnia 31 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR Wojciech Zatorski

Protokolant Natalia Całka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 maja 2017 roku w Ś.

sprawy z wniosku E. J.

przy udziale S. J. (1)

o podział majątku wspólnego

I. ustala, że w skład majątku wspólnego E. J. i S. J. (1) wchodzi spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) przy ulicy (...) w Ś. o wartości 136 000 zł (sto trzydzieści sześć tysięcy złotych);

II. dokonuje podziału majątku opisanego w pkt I w ten sposób, że prawo opisane w pkt I przyznaje na wyłączną własność E. J.;

III. zasądza od E. J. na rzecz S. J. (1) 68 000 zł (sześćdziesiąt osiem tysięcy złotych) płatne w terminie 6 miesięcy od daty prawomocności postanowienia;

IV. oddała wniosek E. J. o rozliczenie wydatków i nakładów na lokal opisany w pkt I, a także jej wniosek o rozliczenie środków pieniężnych pobranych z rachunku bankowego przez S. J. (1);

V. ustala, że koszty postępowania uczestnicy ponoszą we własnym zakresie.

Sygn. akt I Ns 732/15

UZASADNIENIE

E. J. wniosła o dokonanie podziału majątku wspólnego z byłym mężem S. J. (1) (k. 2), wskazując, że w skład tego majątku wchodzi składniki o wartości: lokal mieszkalny – 90.000 zł (k. 23), sauna – 5.000 zł, projekt budowlany – 2.000 zł, spawarka – 1.000 zł, okno dachowe plastikowe – 400 zł, betoniarka – 600 zł, przyczepka – 1.300 zł, samochód golf – 2.200 zł, krawężniki – 4.400 zł, a ponadto wniosła o przyznanie jej na własność nieruchomości (k. 20.).

W uzupełnieniu podała, że na wszystkie rzeczy, tj. saunę i samochód, przedstawi dowody, do małżeństwa wniosła darowiznę od matki i kwotę z poprzedniego małżeństwa, były mąż zabrał 40.000 zł i 60.000 zł (k. 13). Do rozliczenia zgłosiła też wydatki z tytułu kosztów utrzymania lokalu (k. 59 i 47).

S. J. (1) w odpowiedzi (k. 64) wniósł o ustalenie, że w skład majątku dorobkowego stron wchodzi n/w rzeczy o wartości: lokal mieszkalny (umeblowany i wyposażony) – 180.000 zł (z wyposażeniem), sauna (piec do niej, który znajduje się na działce wnioskodawczyni i syna stron) – 3.000 zł, projekt budowlany (którego nie zabrał z mieszkania, gdzie powinien dalej być) – 2.000 zł, spawarka (znajduje się na działce, na której jest piec do sauny) – 1.000 zł, okno dachowe (na działce j.w.) – 400 zł, krawężniki (na działce j.w.) – 4.400 zł, betoniarka – 600 zł i przyczepka

samochodowa – 1.300 zł (obie na działce brata uczestnika), samochód golf – bez wartości, gdyż został zdewastowany przez wnioskodawczynię a następnie zełomowany.

Ponadto zarzucił, że wnioskodawczyni nie wskazała lokaty bankowej na 40.000 zł, zegara o wartości 4.000 zł (darowanego uczestnikowi przez jego ojca), elektronarzędzi o wartości 4.000 zł (k. 66), a w związku z tym wniósł o zwrot zegara, ustalenie wartości majątku na kwotę 260,7 tys. zł, podział majątku wspólnego w częściach równych; zarzucił też, że wnioskodawczyni płaciła za lokal, ale zamieszkiwała w mieszkaniu (k. 67).

W toku postępowania wnioskodawczyni wniosła o rozliczenie kwoty 60.000 zł tytułem wypłaconej przez uczestnika lokaty oszczędnościowej w tej kwocie, wskazała na zawarcie przez uczestników małżeńskiej umowy majątkowej z 06.09.2009r., podniosła otrzymanie kwoty 100.000 zł tytułem rozliczenia majątku dorobkowego z poprzedniego małżeństwa, podtrzymała wniosek o rozliczenie kosztów utrzymania mieszkania, zgłosiła do rozliczenia nakłady na remont mieszkania po ustaniu wspólności małżeńskiej, w tym tylko za wymianę okien 1.870 zł (k. 101-102).

Na rozprawie wnioskodawczyni częściowo, tj. co do ruchomości, cofnęła wniosek, ograniczając go do lokalu mieszkalnego, darowizny i pieniędzy, które miał zabrać uczestnik (k. 338o.), na co uczestnik wyraził zgodę (k. 339), wobec czego postępowanie w tej części umorzono – k.341.

Sąd ustalił poniższy stan faktyczny:

Małżeństwo uczestników, zawarte 03.03.1984r., zostało rozwiązane przez rozwód bez orzekania o winie wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z 18.03.2015r., prawomocnym 30.03.2015r.

Małżeńską umową majątkową z 06.09.2012r. uczestnicy ustanowili w ich ówczesnym związku małżeńskim rozdzielną majątkową.

Dowód:

- wyrok SO – k. 16,

- umowa majątkowa – k. 104.

W trakcie małżeństwa wnioskodawczyni otrzymała od swej matki E. K. (1), na podstawie umowy darowizny z dnia 27.08.1987r., samochód osobowy F. (...), rok prod. 1980, o ówczesnej wartości 360.000 st. zł. Ponadto 21.10.2010r. otrzymała tytułem zachowku kwotę 5.000 zł

Dowód:

- umowa darowizny – k. 14,

- oświadczenie – k. 19.

W 1993r. uczestnicy otrzymali przydział lokalu mieszkalnego w Ś. przy ul. (...), na warunkach spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu.

Obecna wartość tego lokalu wynosi 136.000 zł.

Wnioskodawczyni przeprowadziła remont mieszkania, m.in. wymieniła część okien, za co zapłaciła ze środków własnych 1.870 zł, a także wyremontowała łazienkę na kwotę ok. 3.500 zł.

Dowód:

- przydział – k. 28,

- opinia biegłego – k. 249-272,

- uzupełniająca opinia biegłego – k.349.

a także

- kosztorys – k. 106,

- faktura – k. 107,

- zeznania wnioskodawczyni – k. 202 (p/s - k. 199),

- zeznania S. J. – k. 123 (p/s – k. 1210.).

W okresie małżeństwa strony nabyły n/w składniki majątku o n/w wartościach: przyczepkę samochodową (rok prod. 2010) - 800 zł, piec do sauny – 1.000 zł, spawarkę – 1.000 zł, okno plastikowe – 400 zł, krawężniki – 4.400 zł a także samochód V. (...).

Nabyli również narzędzia elektryczne, które zaginęły podczas nieobecności uczestników w mieszkaniu.

Uczestnicy zlecili też wykonanie projektu budowlanego o wartości 2.000 zł.

Dowód:

- dowód rejestracyjny – k. 17,

- przesłuchanie uczestników k. 202 (p/s – k. 200)

- w aktach (...) zawiadomienie (k. 2)

Uczestnicy nabyli także betoniarkę o wartości 600 zł.

Okoliczność przyznana przez uczestnika – k. 66.

Samochód V. (...) został uszkodzony, a następnie poddany recyklingowi dnia 13.01.2015r. Uczestnik otrzymał za to 1.000 zł

Dowód:

- zaświadczenie – k. 73,

- fotografie – k. 74-76,

- zeznania uczestnika – k. 202 (p/s – k. 200).

W dniu 19.01.2009r. uczestnicy sprzedali należącą do nich nieruchomość w Ś. za kwotę 150.000 zł. Pieniądze za nią otrzymali 20.01.2009r. przelewem na ich wspólne konto w (...) Bank. W tym samym dniu z rachunku tego wypłacono kwotę 10.000 zł a także zasilono lokatę kwotą 60.000 zł.

Dowód:

- w aktach (...)wyciąg z rachunku (k. 51).

Dnia 25.05.2010r. uczestnik złożył dyspozycję zamknięcia lokaty terminowej założonej 18.01.2010r. na kwotę 60.000 zł, którą przelał na rachunek obojga uczestników w tym samym banku.

W tym samym dniu zlecił przelew z tego rachunku kwoty 57.000 zł na rzecz E. S. tytułem zakupu działki.

Dowód:

- dyspozycja zamknięcia – k. 18,
- umowa lokaty – k. 25,
- polecenie przelewu – k. 164,
- informacja (...) k. 174.

W dniach: 25.05.2010r. oraz 03.08.2011r. uczestnik pobrał z rachunku bankowego w (...) odpowiednio kwoty: 6.000 zł oraz 10.000 zł i 8.000 zł.

Dowód: - bankowe dowody wypłaty – k. 149-150.

W okresie małżeństwa uczestnicy nabyli działkę budowlaną w Ś.. Uczestnik przekazał swój udział synowi S.. Na działce zostały wykonane fundamenty.

Dowód:

- częściowo zeznania E. K. – k.202 (p/s – k. 198o.),
- częściowo zeznania uczestnika – k.202 (p/s – k. 199o.),

Po wyprowadzce uczestnika z mieszkania wnioskodawczyni sama ponosi koszty utrzymania lokalu.

Bezsporne

Sąd zważył:

Stosownie do przepisów art. 51 i art. 47 § 1 k.r.o. łącząca uczestników wspólność ustawowa zastąpiona została rozdzielną majątkową na mocy umowy majątkowej małżeńskiej z dnia 06.09.2012r. Powstanie rozdzielną majątkową spowodowało, że do majątku objętego dotychczas wspólnością majątkową, stosuje się odpowiednio przepisy o wspólności majątku spadkowego i o dziale spadku (obecnie art. 46 k.r.o.), a zatem powstają odrębne własne majątki małżonków, przy czym każdy z tych majątków obejmuje dotychczasowy majątek odrębny, udział w dotychczasowym majątku wspólnym i wreszcie majątek nabyty od chwili powstania rozdzielną majątkową (por. wyrok SN z 1995.12.06 , I CRN 215/95 , LEX nr 852452, teza 2). Majątek wspólny to przedmioty majątkowe nabyte w czasie trwania wspólności ustawowej przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (art. 31 § 1 k.r.o.). Do majątku wspólnego należą w szczególności: pobrane wynagrodzenie za pracę i dochody z innej działalności zarobkowej każdego z małżonków, dochody z majątku wspólnego, jak również z majątku osobistego każdego z małżonków, środki zgromadzone na rachunku otwartego lub pracowniczego funduszu emerytalnego każdego z małżonków, kwoty składek zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (art. 31 § 2 k.r.o.).

W postępowaniu o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami sąd rozstrzyga także m.in. o tym, jakie wydatki, nakłady i inne świadczenia z majątku wspólnego na rzecz majątku osobistego lub odwrotnie podlegają zwrotowi (art. 567 § 1 k.p.c.). Do postępowania o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, a zwłaszcza do odrębnego postępowania w sprawach wymienionych w paragrafie pierwszym stosuje się odpowiednio przepisy o dziale spadku (art. 567 § 3 k.p.c.). Zgodnie z art. 45 § 1 k.r.o. każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty, z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty majątkowe przynoszące dochód. Może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny. Nie można żądać zwrotu

wydatków i nakładów zużytych w celu zaspokojenia potrzeb rodziny, chyba że zwiększyły wartość majątku w chwili ustania wspólności.

W pierwszym rzędzie przypomnienia wymaga, że postanowieniem z 07.12.2016r. (k.341) umorzono postępowanie co do ruchomości (art. 512 § 1 w zw. z art. 203§ 1 i art. 355 i art. 13 § 2 k.p.c.).

Przechodząc do rozważań w przedmiocie majątku dorobkowego uczestników zauważyć należy, iż głównym składnikiem tego majątku jest lokal mieszkalny w Ś., którego przyznania na wyłączną własność domagała się wnioskodawczyni, a czemu uczestnik nie oponował. Sporna natomiast była wartość tego lokalu, którą ustalono w drodze opinii biegłego. Początkowo biegły ustalił tę wartość na kwotę 149.000 zł, jednak po uwagach i zarzutach wnioskodawczyni do tej opinii biegły zweryfikował przyjętą wartość do kwoty 136.000 zł. Opinia sporządzona została przez osobę o stosownej wiedzy i doświadczeniu, w kwestiach dla sprawy istotnych a wymagających wiadomości specjalnych. Opinia w sposób jasny i zrozumiały prezentuje podstawy jej sporządzenia, ze wskazaniem metody wyceny nieruchomości, po czym odpowiada na postawione biegłemu pytanie w przedmiocie wartości nieruchomości, po dokonaniu jej oględzin. Wątpliwości wnioskodawczyni biegły wyjaśnił w opinii uzupełniającej, w której, jak podano wyżej, po uwzględnieniu części jej uwag skorygował wartość lokalu stron do kwoty 136.000 zł. Do tej opinii uwag i zarzutów już nie zgłaszano. Wobec powyższego należało opinię tę uznać za dowód pewny, stanowiący podstawę do dokonywania ustaleń w sprawie, co sprowadza się do przyjęcia wartości lokalu wskazanej w opinii uzupełniającej. Lokal ten, zgodnie z wnioskami uczestników przyznano na wyłączną własność wnioskodawczyni, z obowiązkiem spłaty uczestnika.

Oddaleniu podlegał wniosek o rozliczenie wydatków i nakładów wnioskodawczyni na lokal mieszkalny, dokonanych po tym, jak uczestnik wyprowadził się z mieszkania. Po tym fakcie wnioskodawczyni sama zamieszkiwała w lokalu i sama ponosiła koszty jego utrzymania oraz dalsze wydatki dotyczące tego lokalu, np. remonty. Tymczasem wydatki związane z użytkowaniem przedmiotu wykorzystywanego wyłącznie przez jednego małżonka, obciążają wyłącznie jego, skoro doszło do swoistego podziału do użytkowania, co wyłącza rozliczenie tych wydatków, gdyż służyły wyłącznie właśnie temu małżonkowi i nie prowadziły do wzbogacenia drugiego. Również wydatki remontowe wnioskodawczyni nie podlegają uwzględnieniu (rozliczeniu), jakkolwiek syn uczestników potwierdza (k. 1210.) przeprowadzenie remontu kuchni i łazienki oraz wymianę 2 okien. Wartość rzeczy, na którą poczyniono nakłady nie równa się sumie wartości tej rzeczy sprzed nakładów i wysokości nakładów. Dotyczy to również lokalu uczestników. Brak tu prostej zależności, iż wartość mieszkania wzrasta o sumę nakładów remontowych poczynionych przez wnioskodawczynię po ustaniu małżeńskiej wspólności ustawowej uczestników.

Brak w ocenie sądu podstaw do uwzględnienia w podziale majątku darowizn zgłaszanych przez wnioskodawczynię. Darowizny na rzecz jednego z małżonków powiększają jego majątek, jeżeli darczyńca nie postanowił inaczej (art. 33 pkt 2 k.r.o.).

Wnioskodawczyni, powołując się na darowiznę dokonana przez jej matkę, nie może żądać uwzględnienia tej darowizny w zakresie samochodu. Pomijając bowiem nawet to, że wnioskodawczyni myli darowiznę pieniędzy w kwocie 350 tys. starych zł z darowizną samochodu o wartości 360.000 starych zł (k. 34 i 1990.), zwrócenia uwagi wymaga przede wszystkim fakt, że sam darczyńca (matka wnioskodawczyni, tj. ś-k E. K.) zeznaje, że była to darowizna dla obojga małżonków (k. 1980.). Nie wiadomo zresztą, z jakich przyczyn wnioskodawczyni domaga się rozliczenia wartości samochodu stanowiącego przedmiot darowizny sprzed wielu lat, jeżeli nie wiadomo, co stało się z tym pojazdem lub środkami pochodzącymi z jego sprzedaży, a w szczególności, by to uczestnik miał nimi samowolnie i wyłącznie na swoją rzecz zadysponować. Innych darowizn wnioskodawczyni nie wykazała. W szczególności syn uczestników podaje, że nie jest mu wiadomo, by uczestniczka miała otrzymywać jakieś darowizny, a jeżeli od matki, to nie może podać co konkretnie, kiedy i jakiej wartości otrzymała. Z kolei córka uczestników potwierdza jedynie darowiznę w postaci samochodu F. (...).

Oceniając natomiast zeznania matki wnioskodawczyni zauważyć należy, iż jest słabo zorientowana w sprawie, skoro podaje, że sprawa dotyczy działki (zatem rzeczy nie wchodzącej już w skład majątku uczestników i nie objętej ich

żądaniami). Ponadto zeznając o przysporzeniach na rzecz uczestników wskazuje na sytuację, której nie wskazała nawet sama wnioskodawczyni, tj. przekazanie kwoty 3.000 zł na samochód, która zresztą w świetle zeznań świadka była raczej pożyczką, a nie darowizną (skoro świadek podaje, że miała być zwrócona – k. 198o.). Zeznania tego świadka są więc raczej wątpliwą podstawą żądań wnioskodawczyni.

Nie zasługuje na uwzględnienie wniosek o rozliczenie środków pieniężnych, których zaboru i samodzielnego zadysponowania wyłącznie na własne potrzeby miał dopuścić się uczestnik. Wnioskodawczyni zmiennie wskazuje na źródło rzekomego uszczuplenia majątku wspólnego przez uczestnika, bowiem najpierw podała, że uczestnik samowolnie pobrał z konta kwotę 60.000 zł, a następnie samowolnie ją rozdysponował na własne potrzeby, jednak następnie podaje, że uczestnik pobierał wyższe wynagrodzenie za pracę, aniżeli wskazała wnioskodawczyni, a nadwyżkę co miesiąc przez dłuższy okres czasu zatrzymywał dla siebie, czym doprowadził do kilkudziesięciotysięcznego uszczuplenia majątku stron. Już tylko z racji tej rozbieżności, jak też dalece odległych jej podstaw, twierdzenia wnioskodawczyni należy uznać za wątpliwe. Nieprawdopodobieństwem jest bowiem, by sytuacje tak odległe mogły być objęte pomyłką, która w obu przypadkach skutkuje jednak zarzutem wobec uczestnika, że z majątku wspólnego zagarnął 60.000 zł. Dodać trzeba, że zmiana twierdzeń wnioskodawczyni nastąpiła po tym, jak uczestnik wskazał na co przeznaczyl pobraną z konta kwotę 60.000 zł, tj. na zakup działki. Oceniając natomiast mimo to poszczególne podstawy zarzutu wnioskodawczyni sąd zauważa, że nawet odrębna ocena każdego z nich jest niekorzystna dla wnioskodawczyni. W zakresie rzekomego jej oszukiwania przez uczestnika co do zarobków nie potrafi ona wytłumaczyć prostej operacji matematycznej n/t ewentualnej różnicy w zarobkach uczestnika jej wskazywanych i faktycznie pobieranych, w tym też co do podanego uszczuplenia 60.000 zł, przy czym, nawet przy przyjęciu twierdzeń wnioskodawczyni, i tak wątpliwych z w/w przyczyn, maksymalną możliwą kwotą byłoby 25.000 zł. Dopełnieniem tych wątpliwości jest to, że w przesłuchaniu (k. 199 in fine) wnioskodawczyni ponownie podała, że uczestnik 60.000 zł zabrał z konta. Uczestnik tymczasem wskazuje, że pieniądze z likwidacji lokaty przelał na rachunek bieżący, a następnie przeznaczył na zakup innej nieruchomości. Syn stron podaje (k. 121), że było prowadzone konto bankowe, na którym znajdowały się pieniądze ze sprzedaży lokalu, lecz za połowę tych pieniędzy kupiono dla niego działkę. Córka stron z kolei potwierdza, że ze sprzedaży lokalu w Ś. kupiono lokal w W. i działkę, a resztę z zakupu działki przeznaczono na oszczędności (k. 121o.) na oszczędności. Z dokumentów bankowych wynika natomiast, że 25V 2010r. uczestnik istotnie zlikwidował lokatę na kwotę 60.000 zł, ale pieniądze z tej zlikwidowanej lokaty przelał na rachunek wspólny, po czym dalej przelał 57.000zł na rzecz zbywcy nieruchomości. Uczestnik nie mógł zatem samowolnie zabrać kwoty 60.000 zł z konta bankowego stron.

Jeżeli ponadto uczestnik wybrał w tym samym dniu, tj. 25.05.2010r. jeszcze 6.000 zł, nie wiadomo, jak pieniądze te zostały spożytkowane, w szczególności, by uczestnik samowolnie je wydał wyłącznie na własne potrzeby. Zważywszy nadto na datę ustania wspólności majątkowej, trudno przypisywać uczestnikowi zabór tych pieniędzy. Jeżeli natomiast rozliczać stan oszczędności (zasobów) uczestników ogółem, to zauważyć należy, iż nawet po sprzedaży jednej nieruchomości za kwotę 150.000 zł oraz wybraniu z konta kwoty 10.000 zł i zasileniu lokaty kwotą 60.000 zł, na koncie pozostałoby 80.000 zł, ale stan taki dotyczył miesiąca I 2009r. Wnioskodawczyni natomiast nie wykazała, by różnica, czyli 80.000 zł, nadal była na koncie w V 2010 r. lub w dacie ustania wspólności. Nie wiadomo zatem, jak pożytkowano pieniądze w kwocie 80.000 zł w okresie od I 2009 do V 2010 i nadal. Nie wiadomo nawet, jakie było saldo rachunku po tej transakcji, bowiem okoliczność ta nie była objęta inicjatywą dowodową wnioskodawczyni. Wiadomo jedynie, że po zasileniu lokaty w I 2009r. saldo rachunku wynosiło 55.750 zł (k. 51 akt Ds). Wątpliwości mogłoby natomiast budzić pobranie pieniędzy z dnia 03.08.2011r. w kwotach: 10.000 i 8.000 zł, choćby dlatego, że nie wiadomo, dlaczego jednego dnia potrzebne było aż 18.000 zł i dlaczego kwotę tę wybrano w 2 ratach, jednak i tak miało to miejsce ponad rok przed ustaniem wspólności ustawowej, a więc nie wiadomo co stało się z tymi pieniędzmi w w/w okresie czasu, w szczególności, czy zostały przeznaczone na potrzeby rodziny, a ponadto wnioskodawczyni nie zarzuca zaboru akurat „tych” pieniędzy. Dodać można, że na działce, która nie stanowi już współwłasności uczestników rozpoczęto budowę poprzez wylanie fundamentów, o czym zeznaje nawet matka wnioskodawczyni, a co nie wątpliwie łączyło się z wydatkami, zatem w tym zakresie można i należy upatrywać źródła wydatków uczestnika.

Wnioskodawczyni nie wykazała również środków mających pochodzić z podziału majątku z poprzedniego małżeństwa. Na wstępie można wyrazić zdziwienie, dlaczego podana przez wnioskodawczynię kwota 100.000 zł, jako pochodząca z poprzedniego małżeństwa (k. 102), została wskazana dopiero w piśmie z 07.01.2015r. (k.101), gdy należność tę wnioskodawczyni zgłosiła już w piśmie z 22.05.2015r (k.13), zatem z racji daty tej należności nie było przeszkód do wcześniejszego jej określenia kwotowego. Na istnienie w/w składnika majątku wnioskodawczyni nie przedstawiła żadnego dowodu. Środków z tego tytułu nie potwierdza syn uczestników, który zeznał, że nie ma wiedzy, czy mama wniosła do majątku wspólnego z uczestnikiem środki z poprzedniego małżeństwa. Wobec powyższego nie można przyjąć do rozliczenia w/w kwoty.

Jeżeli chodzi o zachówek w kwocie 5.000 zł, któremu uczestnik nie zaprzeczył, to z uwagi na datę i kwotę zachowku, a także niewykazany cel przeznaczenia, i tak nie można przyjąć tego składnika majątku do rozliczenia.

Wnioskodawczyni nie wykazała też celu zawarcia umowy rozdzielności majątkowej, w szczególności okoliczności mających cel ten wskazywać, tj. rozrzutności byłego męża i nieodpowiedzialnie zaciąganych przezeń kredytów. Jej twierdzenia w tym zakresie są więc gołosłowne.

Dla porządku wskazać należy, iż co do zegara, na który wskazuje uczestnik (k. 200), brak dowodu nie tylko jego wartości, ale i zabrania go przez wnioskodawczynię (która wskazuje na syna, który wpadł w złe towarzystwo, zatem prawdopodobnie w tych okolicznościach zegar zaginął). Analogicznie sytuacja przedstawia się z agregatem i pozostałymi narzędziami uczestnika - brak tu nie tylko dowodu wartości w/w przedmiotów, ale i zabrania ich przez wnioskodawczynię (która wskazuje na towarzystwo syna).

W zakresie pozostałych ruchomości (co do których na rozprawie strony poczyniły uzgodnienia co do ich wartości i miejsca położenia) wniosek skutecznie cofnięto a postępowanie umorzono.

Realnemu podziałowi podlega zatem wyłącznie lokal mieszkalny, który przyznano wnioskodawczyni, zaś spłata z tego tytułu - wobec równych udziałów uczestników w majątku wspólnym - wynosi 1/2 ustalonej przez biegłego wartości nieruchomości, tj. połowę kwoty 136.000 zł, o czym na podstawie w/w przepisów orzeczono w pkt I-III postanowienia. Wyznaczenie wnioskodawczyni półrocznego okresu czasu na spłatę uczestnika jest uzasadnione koniecznością zapewnienia jej możliwości zgromadzenia odpowiednich środków lub uzyskania kredytu na ten cel.

O kosztach postępowania (pkt V) orzeczono na podstawie art. 520§ 1 k.p.c. mając na względzie jednakowe zainteresowanie uczestników w wydaniu rozstrzygnięcia, tj. dokonania podziału ich majątku wspólnego.

Na oryginale właściwe podpisy

zgodność odpisu z oryginałem

stwierdza z up. Kierownika

I Wydziału Cywilnego

Sądu Rejonowego w Świdnicy

Sekretarz Sądowy

mgr Natalia Całka